

CÒMIC FONTS

La batalla contra la maledicció



El món de la imaginació no és fruit de cap càlcul o premeditació. Un món imaginari s'imposa per si mateix, no s'inscriu en cap línia d'exploració. I així va succeir amb *La balada de las landas perdidas*, que signen Rosinski i Dufaux. En un principi es tractava d'explicar la història d'una jove princesa que accedeix al poder i de la seva lluita per eliminar les tenebres del passat. Així va néixer Síoban, un cicle que va passar de dos a quatre àlbums. Un cicle proposat per Grzegorz Rosinski. El manuscrit va arribar a la seva taula de manera anònima, sense el nom de l'autor. Només text, i tot en el text.

Una petita llista, alguns detalls, indicacions en un mapa fet malbé pel temps. Però a mesura que avançava l'obra, l'illa i la seva història, tantes de l'oblit, anaven fent-se més importants, imposaven les lleis, els costums, el seu llenguatge. Faltaven molts documents. El gran incendi que va assolir el 1034 l'abadia de Hascort va destrossar per complet els manuscrits de la cofradia dels guerrers del perdó. Aquests manuscrits narraven gran part dels orígens d'Eruin Dulea, l'illa de les *landas* perdudes. Aquesta era una illa temuda pels navegants de l'època. La seva llegenda la protegia, ja que era capaç d'atemorir els mariners més intrèpids. I les històries que s'explicaven donaven fe del gran perill que comportava atracar en aquelles terres consagrades al mal.

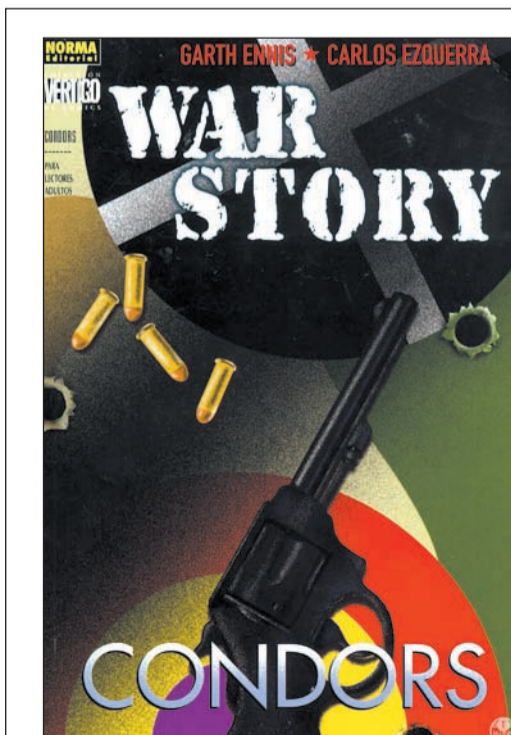
De fet, cap príncep va tenir la gosadia d'apropiar-se de l'illa, d'augmentar les seves terres i els seus ingressos amb una invasió que, mes que conquerir noves forces, posava en perill les seves. En aquell temps, moltes supersticions regnaven en el vell continent. El cristianisme, la idea d'un Déu únic, ni destructor ni reivindicatiu, s'anava implantant lentament entre les consciències, a vegades confuses, que s'havien tornat temeroses per les nombroses malediccions del moment: la gana, les guerres, les epidèmies... I a més, tots estaven convençuts, des del copista fins al príncep, del poder real que havien adquirit les bruixes de l'illa. El mal procedia de dins i podia amagar-se darrere d'una aparença neta i pura. La corrupció de la sang conduïa a la corrupció de les terres dels clans. *La balada de las landas perdidas*, de Rosinski i Dufaux, narra el combat d'alguns per lliurar-se d'aquesta maledicció, aquest vel obscur que les bruixes van penjar sobre l'illa.

Dos autors amb una llarga i sòlida trajectòria

Jean Dufaux va néixer el 7 de juny del 1949 a Ninove (Brussel·les). Va estudiar a l'Institut des Arts et Diffusion, on entre el 1969 i el 1973 es va familiaritzar amb els processos cinematogràfics, fet que va influir en els seus guions. El 1983 va coescriure amb Vernal Brelan de dames, dibuixada per Renaud. El 1985 va crear amb Musquera *Les aventures de Melly Brown*. El 1986 va començar a col·laborar per Dargaud Bénélux amb *La toile et la dague*, amb Aidans, i amb *Beautiful Blues*, amb Griffo com a dibuixant. Aquest i Renaud van formar ràpidament el nucli dur de les historietes Dufaux, que apareix en el catàleg de Glénat amb *Les maîtres de la brume*. El 1987 va crear Jessica Blandy, on per primera cop dotava un personatge de rerefons psicològic.



Grzegorz Rosinski va néixer el 3 d'agost del 1941 a Stalowa Wola (Polònia). Va descobrir la historieta occidental gràcies a la revista *Vaillant*, distribuïda en aquella època en els països de l'antic bloc de l'Est pel Partit Comunista francès. Als 16 anys realitza les primeres historietes. Entre el 1961 i el 1967 va cursar estudis a l'Acadèmia de les Belles Arts de Varsòvia. El 1976 va publicar *L'assassin*, *Le Titanic* i *La croisière fantastique*. El 1977 va marcar l'inici d'una llarga col·laboració entre Van Hamme y Rosinski. *La maga traicionada*, primer episodi de *Thorgal*, va ser republicat a *Tintin*. Tres anys després, Rosinski es va associar amb Duchâteau i va iniciar *La tour du désespoir*, primera entrega de la saga de ciència-ficció *Hans*.



"War Story", l'anàlisi profunda de la guerra

Dir que un dels gèneres bàsics del còmic des de tots els temps ha estat el bèl·lic no és cap novetat. Fins i tot els nostres pares ho llegien en la fabulosa sèrie *Hazañas bélicas* o altres per l'estil. Dir que Vertigo ha recuperat pel seu bé aquest gènere tampoc no és nou. El descobridor que encara quedava molta vida després de les batalles de la Primera i Segona Guerra Mundial va ser, com no podia ser de cap altra manera, Garth Ennis. El seu treball només va ser reflectir a les vinyetes d'un còmic (en el seu cas un guió) una tendència del cine bèl·lic que reflectia la guerra de manera hiperrealista (un estil que va trobar els seus moments culminants a *Apocalipsis Now* i *La colina de la hamburguesa*), que havia ressorgit recentment amb èxit de taqui-

"War Story" va començar una sèrie per explicar els moments clau de la Segona Guerra Mundial

lla com ara *Salvar al soldado Ryan*, de Steven Spielberg, i *Enemigo a las puertas*, de Jean Jacques Annaud.

War Story va començar com una sèrie de quatre especials que havia d'analitzar diferents moments clau de la Segona Guerra Mundial, tot i que vistos amb una perspectiva diferent, que apel·lés als sentiments dels lectors en fer una anàlisi profunda de les motivacions de cadascun dels soldats que es

trobaven al front. Els quatre àlbums, *El tigre de Johann*, *Águilas chillonas*, *Los gallinas del día D* i *Nightingale*, aviat es van veure acompanyats per una segona sèrie de quatre episodis que analitzaven altres lluites, altres moments de la guerra, des de la guerra civil espanyola, en aquest còmic que signen Garth Ennis i Carlos Ezquerra, fins a les campanyes d'aviació dels aliats a *J for Jenny*.

Però la guerra no és un gènere exclusiu de Garth Ennis, com molt bé es descobreix amb Sargento Rock: *Entre el infierno y algo peor*. Brian Azzarello, famós pels seus guions plens de violència a *100 balas*, ha trobat en el vell personatge de DC Comics el sergent Rock, un filó amb qui escriure les millors obres.